

Konflikt Pakistan kontra USA i NATO?

4 grudnia 2011

Śmierć 28 żołnierzy Pakistanu zabitych atakiem samolotu-roboty z końcem listopada 2011 może okazać się punktem zwrotnym w stosunkach Pakistanu z USA i NATO. Atak ten jest uważany przez wojsko Pakistanu za nakazany przez USA a wykonany przez NATO, wobec czego rząd Pakistanu ostro zaprotestował w Brukseli w kwaterze głównej NATO oraz zastosował skuteczną odpowiedź: a) zamknął tranzyt NATO przez teren Pakistanu do Afganistanu; b) nakazał opróżnienie bazy USA w Shamsi w ciągu 15 dni; c) zakwestionował wszelkie układy kooperacji z USA i NATO, ale na razie nie deklaruje otwarcie wycofania się Pakistanu z wojny USA w Afganistanie.

Zapasy dostaw w Afganistanie pozwalają na działania pacyfikacyjne na kilka tygodni, ale sytuacja stanie się trudniejsza, jeżeli to embargo będzie przedłużane przez Pakistan, ponieważ połowa dostaw USA-NATO korzysta z tranzytu przez Pakistan. Natomiast druga połowa zależy od Północnej Sieci Komunikacyjnej uzależnionej od Rosji i osiągalna za cenę ustępstw i faktycznego uznania Moskwy przez USA jako „równego partnera” a nie „partnera o zmiennej wartości”, zwłaszcza wobec planów nowej „drogi handlu jedwabiem” w Azji Centralnej i permanentnych baz USA w Afganistanie jak też budowa nowej wersji Tarczy, która jest widziana przez Moskwę jako poważne zagrożenie Rosji.

USA nie popiera powrotu Putina na stanowisko prezydenta w marcowych wyborach w 2012 roku. USA gwałci prawo międzynarodowe i Statut ONZ-u. Rosja skłania się do wycofania swego udziału w wojnie USA przeciwko talibom w Afganistanie. Przyjacielskie stosunki prezydenta Obamy z premierem Indii Manmohanem Singhem niepokoją rząd Pakistanu, który jest lekceważony przez Waszyngton i z tego powodu otwarcie szuka

poparcia w Chinach.

Pakistan wyraźnie zbojkotował konferencję w Bonn wyznaczoną na dzień 2 grudnia 2011, co powinno być brane poważnie przez rząd USA. Natomiast Pakistan jest postrzegany przez Izrael jako jedyne państwo Muzułmańskie posiadające broń nuklearną. Obecnie sytuacja regionalna jest korzystna dla Pakistanu. Ostatnio, 2g listopada, na konferencji w Stambule, Rosja, Chiny, Pakistan i Iran zajęły postawę negatywną w sprawie baz amerykańskich na terenie Afganistanu po 2014 roku.

Program rządu prezydenta Obamy utrwalenia „amerykańskiego stulecia na Pacyfiku” czyni z Pakistanu bardzo ważnego partnera Chin. Jednocześnie autonomia Pakistanu jest korzystna dla Rosji i Iranu. Tak więc Rosja, Chiny i Iran popierają Pakistan uniezależniony od USA. Żadne z tych państw nie chce azjatyckiej wersji „tarczy” w Hindu Kusz. Tak więc Pakistan może pomóc w używaniu sił USA i NATO z Azji Środkowej. W rezultacie prawdopodobnie wkrótce Pakistan otrzyma zaproszenie by został pełnoprawnym członkiem Shanghai Cooperation Organization, która to organizacja posługuje się chińskim i rosyjskim jako językami oficjalnymi i nie dopuszcza nawet obserwatora USA w czasie organizowanych przez nią manewrów i zjazdów.

Autor: Iwo Cyprian Pogonowski

Źródło: [Niezależny Serwis Informacyjny](#)